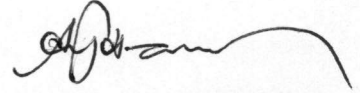

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

AKP hükümetinin ekonomi politikaları kapsamında, hane halkı, bireyler ve KOBİ'leri finansal sisteme çekme niyetiyle borçlandırma mekanizmaların devreye koyduğu uygulamaların araştırılması, sorunların çözülmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılması için gereğini arz ve teklif ederiz.

Ahmet YILDIRIM

HDP Grup Başkanvekili

Muş Milletvekili

GEREKÇE

2002 yılında iktidara gelen AKP hükümeti, uluslararası ekonomi çevrelerine uyum sağlamış, Türkiye iktisat tarihinin ana akım liberalleşme süreçlerinden birini başlatmıştır. Sürecin temel ayağı, finansallaşmadır. Finansal sistemin yaygınlaştırılması, bankacılık sektörünün geliştirilmesi gibi olgulara eşlik eden ekonominin yeniden ölçeklendirilmesi devreye konmuştur. Yaygınlaştırma ve ölçeklendirme uygulamaları, iki çeşit mekanizma ile birlikte gerçekleşmiştir. Birincisi finansal içerme mekanizması, ikincisi ise sosyal içerme mekanizmasıdır.

Finansal içerme mekanizması, kabaca, KOBİ'lerin, hane halklarının ve yurttaşların kredi kartı, kredi gibi finansal ürünler ile bankacılık sektöründe bağlar kurmasını sağlamayı amaçlamaktadır. Sosyal içerme mekanizması ise, sosyal politikaların daraltılması ile gerçekleşen sosyal yardım hizmetlerinin toplumun ekonomik olarak alt sınıflarına ve ihtiyaç sahiplerine verilen yardımları içermektedir. Bu mekanizmaların finansal ilişkileri bir yana, politik ilişkileri de çeşitli amaçlarla çevrelenmiştir. Finansal içerme mekanizmasında amaç, bankaları yaygınlaştırmak, ekonomiyi finansal boyutu ile ayakta tutmak ve istikrarı sürdürmek söylemine ekonomi politik zemin hazırlamaktır. Sosyal içerme ise, yoksulluğu bitirme amacı taşıyan sosyal politikanın damıtılarak, içerisinden sosyal yardım çıkarmak, sosyal yardımı da yoksulluğu ve muhtaçlığı yeniden üretmek üzerine kurgulayarak politik bağımlılığı yaratmayı amaçlamaktadır.

Bu mekanizmaların finansal, ekonomik, sosyal ve siyasal boyutları AKP iktidarının 15 yıllık döneminde, toplumsal dokuyu ciddi oranda tahrip etmiş, borçlandırma düzeylerini had safhaya ulaştırmıştır. Geldiğimiz noktada, Kamu Garanti Fonu (KGF) ile piyasaya 2 Milyar TL kaynak sunulmuştu. Bu kaynağın büyük çoğunluğu KOBİ'lere yönelikti. Fakat Başbakan'ın bu konudaki açıklaması bir itiraf niteliğindedir. "KGF ile 30 bin şirket iflastan kurtuldu" itirafında bulunmuştur. Bu kredilerin geri ödemesi henüz başlamamış, asıl tablo ortaya çıkmamıştır. 14 yılda tüketim kredisi borcunu ödeyemeyenlerin sayısı 531 kat artmış, 2 milyon 989 bin 674 yurttaş sayısına ulaşmıştır. Kredi kartı borcunu ödeyemeyenlerin sayısı yüzde 1920 oranında artmış ve 2 milyon 269 bin 415 yurttaş sayısına ulaşmıştır. Aynı şekilde Yurttaşların bankalara toplam borcu 476.700 Milyon TL(bu meblağ bana çok düşük geldi, iyi öğrenilmeli) seviyesine ulaşmıştır. Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nın açıkladığı veriler, Türkiye'de her 8 kişiden birinin sosyal yardım aldığını ortaya koymaktadır. Bakanlık verilerine göre 2016 yılında 10 milyon 610 bin kişiye sosyal yardım yapılmıştır. 2014 yılında sürekli yoksulluk oranı yüzde 15,1 iken 2015 yılında bu oran yüzde 15,8 olmuştur.

Mevcut tablo hem toplumsal hem bireysel anlamda alarm zillerinin çaldığını göstermektedir. Sosyal yardımın yoksulluğun yeniden üretilmesi sorununun çözülmesi, finansal içermelerin yarattığı borçlanma sorununun çözülmesi ivedi şekilde gerekmektedir. KOBİ'leri daha fazla borçlandırarak sorunlara çözüm bulunamayacağı açıktır. Bireylerin kredi ilişkilerinde ise, bankaların yüzde 40'a varan karları göz önünde bulundurulduğunda yeni bir politik manzumenin üretilmesi gerekliliği açığa çıkmaktadır.

Tüm bunlardan hareketle, AKP hükümetinin devreye koyduğu ekonomi politikalarının araştırılması, ortaya çıkan sorunların çözülmesi amacıyla bir Meclis Araştırması açılmasını talep ediyoruz.